

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388128912/facsimile.pdf> (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

»hvem vil Fa'er ha' til at ligge der?« »Ih –« svarte han smilende – »Degnen for Exempel.« »Nej Katten ryuv mæ, om a gjør« raabte Denne bestemt, »saa skal a fahr go hjem.« Nu blev jeg nysgjerrig, saavel som alle de, der ikke havde været paa Gaarden før: »hvad er der med den sorte Stue?« lod paa engang flere Stemmer. »Intet Andet« sagde Kammerraaden lidt haanligt, »end at det spøger der. Man siger, at en stakkels Frøken, der var kommen for Skade, i gamle Dage er levende indmuret deroppe – naa, een Vei skal vi ud – ville De trække Lod, mine Herrer! eller – tør Ingen ligge ene – kan De jo blive To – jeg er ogsaa villig –« »Ingenlunde!« raabte vi, »De maa ikke jages ud af Deres egen Seng!« »Saa trække vi!« sagde Herredsfogden; »men den der faer Lodden, skal bestemt ligge allene hos Frøkenen.« – Vi trak, jeg blev den Udvalgte; og modtog Forsamlingens Lykønskninger; men Degnen satte ordentlig et glubsk Ansigt op, og sagde: »A vil, Katten ryuv mæ, ett bytt mæ ham, om a saa ku vinn hiele Ulvedaahl.«

Det berygtede Værelse laa langt borte i en anden Fløj af Borggaard- den; og for at naae derhen maatte jeg gennem adskillige andre, tilli- gemed en lang steenlagt Gang, Trappe ned og Trappe op igjen. Tje- neren aabnede, tændte et medbragt Lys, og fjernede sig med Gaard- lygten, efterat have kastet et hurtigt og skyt Blik hen til et vist Hjør- ne i Stuen. Denne førte med god Skjel sit varslende Tilnavn: Loft og Vægge vare maalede, men med saa mørke Farver, at der Hele udgjor- de et sandt Natstykke. Selve Omhængen paa den uhyre Himmelseng var af et Slags sortbrunt gammeldags Silketøj, eller Damask. – Inden jeg krøb indenfor dette, gjorde jeg med Lyset i Haanden en Rundar. Da jeg kom til det Hjørne, hvorhen Tjenerens Øjne saa mistænkeligt skelede, opdagede jeg strax et Billede, der alt for levende erindrede mig om før berørte Saga. Det forestillede en ung Kvinde, med et skjønt men dødblegt Ansigt og nedslagne Øjne. Hendes Legeme var indhyllet i en Nonnedragt, og i de foldede Hænder holdt hun Cruci- fix og Rosenkrands. Dette Malerie befandt sig tæt op til Hjørnet; og paa den anden Side deraf stod en Mand, som med Rette bar Navnet *den Røde*; thi alt paa ham var rødt lige fra Haaret og Skjæget til de snevre Beenklæder og lange Snabelskoe. Hans skumle blodtørstige Blik var stivt fæstet paa Damen skraas over for ham. Jeg hørte siden, at dette skulde være Faderen til den af ham selv fordømte, indmurede Pige.

Det var mig lige indtil denne Nat uforklarligt; hvorlunde den, som